

Drugačnost je vrlina

@direktni: Aljoša, Damir, Daniel, Franz, Gabriel, Helena, Ines, Johanna, Julijan, Leo, Martin, Martina, Sanja, Svetlana in Veronica

petek, 29. maja 2020 | št. 22 | leto 11

mladi@primorski.eu

Ali je res dovolj obvladati angleščino?

Danes je znanje angleščine nekaj nujnega, saj se ljudje različnih nacionalnosti sporazumevamo ravno v tem jeziku. Če je bila nekoč jezik znanosti in literature latinščina, jo je danes nadomestila angleščina. Globalno gledano jo večina ljudi obvlada. Vendar večkrat podvomimo, ali je dovolj poznati le ta mednarodno uveljavljeni jezik. Na svetu pa je veliko držav, v katerih znanje angleščine ni tako razširjeno.

Res je, da so povsod na voljo turistične agencije in informativne točke, težava pa nastane pri vsakdanjih zadevah, ko moramo na primer naročiti hrano v restavraciji in nas natakar ne razume ali ko moramo vprašati za informacijo v tujem kraju, vendar nato ne razumemo navodil.

Na pogovor smo povabili dijaka jezikovnega liceja Andreja Miliča, ki je lani preživel eno leto v Rusiji, v državi, v kateri angleščina ne pomeni prednosti.

»Mislim, da je znanje tujih jezikov odvisno od naših življenjskih ciljev. Pomembno je, da sami ugotovimo, kaj iščemo. Če si želimo živeti doma in potovati s turističnimi agencijami, je znanje angleščine čisto dovolj. Če pa si želimo, da bi doživeli neko dogodivščino in potovali v bolj eksotične kraje, brez vodičev in prevajalcev, je pomembno, da vsaj malo poznamo tamkajšnji jezik. Pomembno je, da

torej poznamo vsaj obrise tujega jezika.

Sam sem se učil ruščino že tri leta v šoli, preden sem odpotoval tja za eno leto. K sreči sem že nekoliko obvladal jezik, ki se mi je zdel zelo zanimiv, država pa optimalna, primerna za tovrstno jezikovno in življenjsko izkušnjo. Rusija je namreč zelo velika država in ima ogromno številno občin in regij. Vse se med sabo razlikuje. V glavnih mestih, kot sta Moskva in Sankt Peterburg, je znanje tujih jezikov bolj razširjeno. V preostalih predelih, ki pa so manj razviti, je znanje tujih jezikov veliko bolj pomanjkljivo.

Sam sem bil v Krasnodaru, v južni Rusiji in obiskoval sem 9. razred ruske gimnazije. Takoj sem opazil, da je bil nivo angleščine v mojem razredu nizek. V ruskih šolah imajo žal navado, da prevajajo besedila in ne trenirajo govorjenja.

Res je, da se sam že od malega z lahko učim tuje jezike, saj nam dvojezičnost pomaga, da lažje usvajamo nove jezike. Jeziki pa so mi tudi všeči, prav zaradi tega sem se odločil za jezikovni licej v Trstu. Moj namen je bil, da bi utrdil svoje znanje nemščine in angleščine ter se naučil še ruščino. Mislim, da ruščino precej obvladam. Med izkušnjo v Krasnodaru sem celo začel razmišljati v ruščini, ko pa sem se vrnil domov sem seveda prešel na stari režim. Spoznal sem, da je za

vsakega izmed nas najpomembnejši materni jezik. Zame je to slovenščina.

Slovenščino in italijanščino obvladam najbolje. Pri ruščini sem tudi dosegel visok nivo. Ravno kot kot razred opravljali izpit iz znanja ruščine kot tujega jezika, na katerem smo se preizkusili v najvišjih stopnjah. Angleščino seveda obvladam, saj berem in gledam filme v tem jeziku. Znanje nemščine pa izpopolnujem na Goethe Institutu. V zadnjih mesecih so namreč učne ure potekale na daljavo.

Mislim, da znanje tujih jezikov ni nujno, ni pa niti nekaj izjemnega, torej nekaj, kar zmoro le malo ljudi; znanje je pomembno za tiste ljudi, ki se zanimajo za vsa področja in kulture. Lani sem na primer opazil, da je na ruskem spletu veliko več in bogatejših vsebin, kot našem slovenskem ali italijanskem, torej mi je znanje ruščine pomagalo, da sem lahko po spletu našel več informacij.

V Rusiji sem spoznal, da hočem nadaljevati s študijem mednarodnih odnosov in diplomatskih ved, saj imam veliko prijateljev po svetu in nas povezujejo družabna omrežja. Mislim, da je zelo pomembno, da imamo stike z ljudmi, ki živijo v oddaljenih krajih.

Študij, ki bi ga rad vpisal, ima sedež v Gorici. Vsekakor pa razmišljam tudi o šoli za tolmače in politične vede.«

- sapobully:** S kom moram govoriti? z židom?
- 1727_wrdstar:** Fratelli, sm ga že zdnu z avtom :-)
- romanosilvia:** Glejte, boljše se zadeti v zid kot pa v fotoreporterje ...
- vojska.si:** te punta er ferro, che fai?
- varda.primorska:** 12. junij je treba praznovati in mi smo pripravljali ognjemete!
- bingus_young:** preklete opice!
- bor(ut)pahor:** V katerem jeziku vam je treba povedati, da se takih stvari ne dela
- _andrea_bocelli_:** Končno sem ozdravel od korone ...
- mojca.kekčeva:** Zares? kako ti je uspelo?
- _kek:** Hehe sem mu dal Pehtine kaplce

Prihodnost (?)

Prihodnost je za najstnike vedno, še posebej pa v digitalni dobi, prava neznanca. Vse se vrti hitreje in nihče ne pozna naslednjega koraka, ki ga bo naredilo človeštvo. Za najstnike pa je prihodnost sopomenka za upanje, sanje in projekte: dolgotrajno načrtovanje in nestrpnost, da nastopi trenutek, ko bomo iz najstniške (nekako nerodnega in kompliciranega časa) stopili v zrelo obdobje življenja (čeprav vemo, da ni prav tako). Če je ta proces v normalnih razmerah kompleksen, je v času koronavirusa skoraj nemogoč.

Dijaki se sprašujejo, kako, kdaj in v katerih razmerah se bodo končno vrnili med šolske klopi. Nekateri nostalgичno obujajo stare čase, ki se ne bodo kmalu vrnili. Zato smo Direktovci stopili v (virtualno) akcijo in se pogovorili z mnogimi učenci o prihodnosti (in sedanjosti).

»Inštitucije lahko samo poskušajo in opazujejo. Situacija je res izredna in nihče ni bil pripravljen nanjo. Ko bo vsega konec, bomo razumeli tudi 'didaskaličen' del te epidemije; nikoli več pa se ne bomo vrnili v stanje, ki smo ga poznali pred novim virusom.« Tako je odgovoril neki dijak, ki je zelo lepo ujel pluse in minuse sedanjega nekako prehodnega časa.

»Menim, da naša kultura ni ogrožena, šola te približa kulturi, ti pa jo moraš nadgrajevati in razvijati.« Marsikdo je tako odgovoril na vprašanje, ali misli, da je njegov stik s kulturo oz. znanje v tem obdobju ogroženo. Pri tem so trdili, da bo šolsko znanje, ki so ga pridobili z virtualnim poukom, pomanjkljivo. Nekateri so celo izjavili, da so končno imeli čas za poglobitev: preizkusili so se z dolgimi in naporejšimi branji, drugi so poglobili šolsko znanje, tretji pa so se zaposlili s kakim novim konjičkom.

Vsi so zatrdili, da se bo po tem obdobju šolstvo spremenilo, saj je digitalna plat italijanskega šolstva še kar šibka. Intervjuvani dijaki upajo, da bo več digitalnega dela tudi v prihodnjih letih (predvsem v učnih

načrtih, ki ne predvidevajo digitalne vsebine, programiranje ipd.). Trenutno delo je veliko bolj praktično (sloni na pisanju nalog, spisov, projektov), v običajnih razmerah je golo učenje, pomnjenje najdlje trajajoče popoldansko delo. Dober del vprašanih je potrdil prednost te vrste nalog, ker tako hitreje osvojijo znanje.

Večina gleda na bližnjo prihodnost z nekakšno zagrenjenostjo. Iznajdljivost je temelj šolskega življenja dijakov in profesorjev. Pri tem pa verjamemo v luč na koncu tunela!

